

så får vi en debat. Det er klart. Og der kommer kritik af kriminalforsorgen og af de politiske flertal, som står bag kriminalforsorgens handle-måde. Men sammenlignet med forholdene i udlandet synes jeg bestemt, der er meget at lære for mange andre. Det ville være klogt at rejse til Danmark og besøge de danske fængsler – og det er der mange der gør i disse år.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil meget gerne skarpt protestere mod hr. Bjørn Elmquists udlægning af, at der skulle være enighed om gæssene her. Altså Enhedslisten går ind for frilandsgæs og er selvfølgelig derfor fuldstændig imod denne idé om at spærre gæssene inde.

Jeg tror ellers i øvrigt, at jeg kan gøre det kort. Enhedslisten er imod flugtsikre fængsler. Det er den helt korte version. Den lidt længere version er selvfølgelig så at tilføje, at det at være inde-spærret er en atypisk situation. Og i den atypiske situation mener vi faktisk, det er vigtigt, at man kan bevare drømmen om at kunne flygte, at man kan bevare drømmen om at komme ud af den atypiske situation, hvor fortjent den end måtte være. For alternativet til at knuse den drøm fuldstændig er, at i stedet for rebstiger og oversavede tremmer får vi altså gidseltagning eller endnu værre: kampe omkring fængslerne i form af befrielsesaktioner.

Og der er vi fuldstændig enige i det, som fængselspsykolog Tage Jensen siger, og som også er citeret i bemærkningerne:

»Det er en kendsgerning, at der er foregået meget dramatiske fangeflugter fra sikre fængsler, hvor fængselsbetjente er taget som gidsler.«

Problemet er jo, at hvis man laver det totalt flugtsikre fængsel uden nogen muligheder for at tænke sig til en flugt, vil aggressionerne blive vendt indad. Og det ved Fremskridtspartiet jo udmærket godt. Derfor skriver Fremskridtspartiet også i bemærkningerne, side 5:

»Hvis det skønnes, at de indsatte vil bruge grovere midler til at forsøge at flygte fra forsøgsfængslet, kan det overvejes, om de indsatte f.eks. skal fratages muligheden for selv at lave mad, idet der i køkkenerne f.eks. er knive og andre ting, som kan bruges som våben.«

Vi ser allerede logikken gå i gang. Det at ville have et flugtsikkert fængsel, fører automatisk til, at de indsatte ikke længere kan lave mad. Det fører formentlig også til en række andre ting, som de indsatte ikke længere kan, med det resultat, at de indsatte selvfølgelig får et mere og

mere bittert forhold til situationen og derfor under ingen omstændigheder er egnede til løsladelse, når den tid kommer.

Så vil jeg sige, at vi forstår heller ikke helt Fremskridtspartiets måde at lave statistik på. Bemærkningerne indledes med følgende betragtning:

»Antallet af flugter fra de danske fængsler har været svingende gennem de sidste år. I 1995 var det helt galt, og allerede i de første dage af 1996 var den gal igen. Det kan med rette forventes, at antallet af flygtede fra fængslerne vil blive lige så stort i 1996 som i 1995 eller større, hvis ikke der gøres noget ved problemet.«

Bortset fra at logikken måske halter lidt, hvad kan man så konstatere, hvis man ser på de konkrete tal? I 1990 var det 16, der flygtede, i 1991 var det 64, i 1992 34, i 1993 41, i 1994 50, i 1995 – skriver man – nåede tallet op på 54. Jamen altså, man kan præcis ud fra de her tal konkludere, at antallet af flugter fra danske fængsler fra 1991 til 1995 har været stærkt faldende. Det er den rigtige konklusion ud fra de tal, som er fremlagt her.

Vi mener selvfølgelig, at hvordan man opfører sig, mens man afsoner et fængselsophold, herunder i hvilket omfang og under hvilke betingelser man forsøger at gennemføre flugter, skal indgå og indgår i øvrigt også i overvejelserne om prøveløsladelse.

Derimod kan vi under ingen omstændigheder støtte et forslag, som betyder, at det i sig selv skal forhindre en udgang i hele perioden. Jeg synes, det er en meget almindelig misforståelse – det var også det, jeg prøvede at sige før i min korte bemærkning: Udgangen og udgangsretten er ikke noget, som bliver lavet af hensyn til den indsatte. Det er helt forkert. Det er noget, der bliver lavet af hensyn til os andre. Det er nemlig noget, der bliver lavet af hensyn til at sikre, at den person, når tiden kommer, kan finde sig til rette og fungere nogenlunde normalt i det omgivende samfund og dermed ikke automatisk falder tilbage til en kriminalitet, der går ud over os.

Så derfor: Det er en helt forkert opfattelse, at resocialisering og initiativer over for de indsatte har noget at gøre med de indsatte. Det har noget at gøre med os.

Vi kan ikke støtte forslaget.

Sonja Albrink (CD):

Først skal jeg sige, at vel er jeg enig i nogle af de grundliggende ting i forslagsstillernes holdninger, men det er også helt uacceptabelt, når ind-